

Helend verhaal – Konijn en het wondere Konijnenbos

In het wondere Konijnenbos leeft Konijn. Hij woont hier samen met zijn familie in een fijn holletje onder een prachtige boom. Een boom met grote bladeren die zorgen voor genoeg schaduw in de zomer én leuk zijn om mee te spelen in de herfst. Konijn is het meest pluizige, zachte, lieve konijntje wat je ooit hebt gezien. Hij speelt graag met zijn broertjes en zusjes en natuurlijk met alle andere vriendjes in het wondere Konijnenbos. Want in het Konijnenbos wonen niet alleen konijnen maar nog veel meer dieren.

Op een dag loopt Konijn terug naar zijn holletje en komt Mol tegen. Mol hoort hem aankomen en roept: 'He Konijn, hoe is het met jou vandaag?' 'Oh goed, hoor' zegt Konijn, 'alleen ik heb soms zo'n gek gevoel van binnen en ik weet niet goed wat ik ermee moet'. Mol luistert. 'Soms ben ik aan het spelen en voel ik mij ineens zo boos van binnen, ik weet niet waar dat vandaan komt en ik voel me dan zo stom en alleen', zegt Konijn. Mol ziet dat Konijn er verdrietig van wordt en slaat een pootje om hem heen. 'Kom maar even met mij mee', zegt Mol. Samen lopen ze door het wondere Konijnenbos. Konijn moet Mol wel een beetje helpen want die kan niet zo goed zien overdag. Als ze een tijdje samen hebben gelopen, komen ze aan bij de grote Eik. Dit is dé speelplek van alle dieren in het wondere Konijnenbos, ook nu zijn er veel dieren aan het spelen. Mol zegt: 'kijk eens goed naar alle dieren om je heen, weet je dat wij allemaal anders zijn en toch hetzelfde?' 'Nou, vooral anders', zegt Konijn, 'ik lijk niet op de vlinder en jij lijkt echt niet op het geitje hoor.' Mol moet er een beetje van lachen. 'Dat klopt zegt hij, en toch zijn we ook weer wel heel erg hetzelfde, want we voelen allemaal weleens minder fijne dingen van binnen'.

Hert komt aangelopen en geeft Mol gelijk. 'Dat klopt, ik ben soms erg bang, ik schrik snel en dan ren ik heel hard weg, al weet ik dan vaak niet zo goed waar ik eigenlijk bang voor ben', zegt Hert. 'En ik', zegt Vlinder, 'ik voel mij soms verdrietig, dan fladder ik gewoon lekker rond en ben ik ineens bedroefd'. Mol kijkt zijn vriendjes eens goed aan en Konijn luistert met gespitste oren. 'Dit zijn gevoelens die allemaal bij ons horen. Dus ook al zijn we heel verschillend, we voelen wel dezelfde dingen en soms weten we niet eens waarom en dat is oké', zegt Mol. 'Weet je wat mij dan altijd helpt als ik mij niet zo fijn voel? Dan ga ik naar mijn holletje, daar ligt een kleine, ronde steen, die pak ik dan stevig vast en dan zeg ik tegen mezelf, even drie keer diep in en uitademmen Mol, alles komt goed. Dan adem ik goed in en uit en komen de fijne gevoelens alweer een beetje tevoorschijn. Dit helpt mij, maar wat zou jullie dan kunnen helpen? Zullen we dat samen eens bedenken?'

Help jij Mol, Vlinder, Hert en Konijn mee?

